

Publicerad 2006-12-17 15:30 av hallon

### **glöm aldrig**

Jag gick sakta över gården. Mina trötta ben släpade sig genom snön. Jag försökte småspringa lite så att jag inte skulle frysa men mina ben orkade inte. Jag huttrade till och drog åt halsduken lite hårdare. Samtidigt som det började snöa så rann det en tår nerför min kind. En tår av blod. Det var inte första gången så jag blev inte rädd. Men jag försökte ändå gå lite snabbare. Det blev bara kallare och mörkare för varje sekund som gick. Nu var jag precis vid platsen där det hade hänt. Platsen där en flicka för 7 dagar sedan hade hittats död. Det konstiga med flickan var att hon aldrig hade funnits. Hon hade ingen identitet och trots att hon bara var ett barn så hade hon inte anmälts saknad. Jag stannade till när jag kom fram till platsen. Det var underligt att det fortfarande fanns blod i snön. För det hade både snöat och regnat den senaste veckan så det borde ju ha försvunnit. Det tog ett tag innan jag märkte det. Men det var redan försent. Jag försökte springa men hon höll fast mig. Flickan höll fast mig. Det enda jag minns är flickans långa, svarta hår och de mörka ögon som stirrade på mig. En annan sak jag minns men som jag helst vill glömma är vad hon sa.

- Glöm aldrig dem som du borde ha älskat.

Nu är det jag som är flickan. Nu är det jag som får folk att minnas. Nu är det jag som är död.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hallon med Poeter.se id #12013 innehar upphovsrätten